

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu roczna 12 zł., półroczna 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

inzeraty obliczają się po 7 centów wPrzekazano do 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inzeraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencja p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 20 sierpnia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór pp. Stanisława Kotarskiego na prezesa i Stanisława Przyłęckiego na zastępcę prezesa rady powiatowej w Jasle; tudzież wybór Jana barona Konopki na zastępcę prezesa rady powiatowej w Dąbrowej.

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy zamianował praktykanta sądowego Tadeusza Malinę auskultantem sądowym.

Prezydent c. k. krajowej dyrekcji skarbu zamianował koncypistę skarbowego dr. Kazimierza Łuczkiwicza adjunktem przy c. k. Prokuratury skarbu we Lwowie.

C. k. rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela Aleksandra Heruckiego w Strzałkowie rzeczycy wistym nauczycielem zawiadującym stałą szkołą filialną w Strzałkowie.

Od dnia 29 sierpnia do 4 września b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Zarazę pyskową i racicową u bydła: w Sopohowie w powiecie borszczowskim, w Kiernicy w pow. gródeckim, w Porębach Dymarskich w pow. kolbuszowskim i w Daszawie w pow. stryjskim.
Świerzb: w Niżborgu starym w pow. husiatyńskim, w Monasterzu w pow. jarosławskim, w Telacu i Szczepanowie w powiecie podhajeckim.
W tym samym okresie czasu wygasły następujące choroby stadne:
Zaraza pyskowa i racicowa: w Moczydło w pow. chrzanowskiem, w Bóbrce i Dźwinogrodzie w pow. bobreckim, w Nadyczu w pow. żółkiewskim, w Uhorsku i

Tatarskim w pow. stryjskim, w Bereźnicy, Cucułowcach i Lwanowcach w pow. żydaczowskim, w Bielance w pow. gorlickim, w Miliku w pow. sądeckim i w Bouszowie w pow. rohatyńskim.

Świerzb u koni: w Uściu i Mikulińcach w powiecie śniatynskim, w Miechnowcach w pow. tureckim i w Kociubińcach w pow. husiatyńskim

Nosacizna u koni: w Presowcach w pow. zloczowskim.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 4 września 1883.

Dnia 7 września 1883 roku wydane i rozesłane zostały z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyty XLIII i XLIV dziennika ustaw państwa.

Zeszyt XLIII zawiera:

Nr. 145. Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z 3 września 1883 r. względem regulaminu targowego dla wiedeńskiego centralnego targu na bydło w St. Marx.

Zeszyt XLIV zawiera:

Nr. 146. Cesarski patent z 2 września 1883 względem zwołania sejmów Galicji i Lodomerji z Krakowem, Austrii powyżej Anizy, Morawii i sejmów Tryestu z jego obszarem.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 września.

Książę czarnogórski może być zupełnie zadowolony z rezultatu swojej podróży do stolicy nadbósforńskiej. W przededniu jego wyjazdu z Konstantynopola została podpisana konwencja w sprawie uregulowania stosunku czarnogórskiej granicy, która pod każdym względem jest korzystną dla księcia. Czarnogóra otrzymała linię graniczną zaproponowaną pierwotnie przez ambasadora włoskiego hr. Cortiego, która ciągnąć się będzie od Gradyski

aż do granicy bośniackiej, przeto linię, na którą swojego czasu W. Porta nie chciała się zgodzić bezwarunkowo. Obie strony interesowane przywiązywały wielką wagę do zawarcia konwencji, a sułtan zaważwał wprost ks. Mikołaja, aby przedłużył swój pobyt w Stambule aż do stanowczego załatwienia kwestyi granicy, tego najdrażliwszego punktu w turecko-czarnogórskich stosunkach. Sama konwencja miała wyjść głównie z inicjatywy sułtana, a chociaż na W. Portce próbowano poczynić w niej pewne zmiany, jakie ministrom wydały się potrzebne w interesie Turcji, wola padyszacha przemogła i układ przyszedł do skutku w nakreślonej pierwotnie formie. Należy tu podnieść tę uwagę godną okoliczność, że czarnogórski minister spraw zagranicznych, Radoniez, który towarzyszył księciu do Konstantynopola, bezzwłocznie po zatwierdzeniu konwencji przez sułtana, udał się do ambasadora austriackiego, barona Calice, i zawiadomił go urzędowanie o treści układu. Niezwłocznie po śpiechu, jaki okazała W. Porta w kwestyi stanowczego rozwiązania sprawy, ciągnącej się od lat kilku i będącej powodem licznych krwawych zatargów, przypisują w pierwszym rzędzie naciskowi ambasadora rosyjskiego, który w tej chwili wywiera podobno wpływ stanowczy w pałacu sułtańskim. Fakt ten zmanifestował się wyraźnie i w sposób aż nadto zrozumiały w tem, że na uroczystość, urządzoną przez ambasadora carskiego ku uczczeniu gościa czarnogórskiego, przybyli wszyscy dostojnicy pałacowi W. Porty, gdy w bankiecie, urządzonym z tego samego powodu przez ambasadę angielską, wzięł tylko udział minister czarnogórski, sam zaś książę

uznał za stosowne wymówić się lekką niedyspozycją, a z dygnitarzy W. Porty przybyło zaledwie kilku. Książę nie bez powodu wymówił się od zaprosin ambasady angielskiej, chciał jej bowiem dać uczuć tym sposobem swoją niechęć, z powodu zabiegów angielskich, skierowanych przeciw oparciu konwencji na podstawach zaproponowanych w swoim czasie przez posła włoskiego. Niepowodzenie tych zabiegów świadczy wymownie o upadku tak potężnych niegdyś wpływów Anglii nad Złotym Rogiem a wzmaganii się znaczenia Rossyi.

Z pobytym ks. Mikołaja w Stambule łączą jeszcze wersję, której już dla tego samego nie możemy pominąć, że wyszła z kół dyplomatycznych. Książę miał z rozmową z sułtanem zapytać go w sposób nader ostrożny, czy nie byłoby rzeczą możliwą wyjednać dla młodego księcia Piotra Karadzordzewicza, odbywającego, jak wiadomo, w tej chwili podróż posłubną, nominację na gubernatora Wschodniej Rumelii, co zdaniem księcia tem byłoby łatwiejszem, iż w roku przyszłym kończy się okres urzędowania dotychczasowego gubernatora Aleko-baszy. Niewiadomo, jaką teść księcia Piotra otrzymał odpowiedź, w każdym jednak razie nie można o tem zapominać, że gdy sprawa mianowania następcy Aleko-baszy stanie na porządku dziennym, to w myśl traktatu berlińskiego wszystkie mocarstwa, podpisane na tym traktacie, zostaną zaważane do oddania głosu. W usposobieniu mocarstw dla Serbii musiałby chyba zejść do tego czasu wielkie zmiany, aby ks. Karadzordzewicz mógł mieć jakie takie widoki instalowania się w Adrianopolu.

2)

OKAZJA WIEDENSKA (1683)

Na podstawie relacji naocznych świadków

(Ciąg dalszy.)

Nad Dunajem.

Wśród ulewnego deszczu ruszył król w piątek rano (3 września) z dwoma tylko chorągwiami pancernymi i ze strażą przybożną ku Wachendorf; tu wysłuchał mszy świętej i ruszył do Stettendorfu, gdzie w samo południe przybył. Wojsko polskie powolnym krokiem dążyło za nim. W zamku hr. Hardegga przygotowano dla króla apartamenty. Dziewięćdziesięcioletni starszec, niegdyś koniuszy starczego Wallensteina, królewskim otoczył przepychem dostojnego gościa. Zaraz po objęciu zjechał ks. Lotaryński, margrabiowie badenscy Herman i Ludwik, ks. Waldeck i hr. Dünewald i wielu innych dostojników. Ludno i gwarno było przed zamkiem i w przedpokojach królewskich. Snuły się pазіowie i lokaje w bogactych i barwnych strojach po komnatach wspianiale objanych; gapią się wszyscy na rycerstwo pancerne i bogato przystrojoną gwardyę królewską. Oficerowie pędem leczą z raportami, co temu wracając z rozkazami swych wodzów. Co chwila nowy gość zawiatał. Do czekał się król wreszcie i hetmana Jabłonowskiego, który wśród deszczu dzień i noc spieszył, aby się z wojskiem połączyć. Już się ściemniać zaczęło, gdy przed bramę zamkową trzy zjechały kolasy. Wśród gwaru i zamieszania nikt nie spostrzegł, jak dostojny gość stanął na progu zamkowym. W skromnej czerwonej sukni, szarfą karmazynową

przepasany, przybył elektor saski Jan Jerzy na powitanie króla. Towarzyszyli mu generał feldmarszałek Goltz, hr. Lamberg i hr. Kuffstein, koniuszy Bosen, generalny adjutant Pflag, dwaj paziowie i kilku lokajów. Król się dowiedział o ich przybyciu, gdy się już w przedpokojach znajdowali. Wybiegł czempredziej z księciem Lotaryńskim na spotkanie elektora i wprowadził go do sali, przepełnionej książętami i generałami różnych broni i rozmaitych krajów. Oprócz króla i naczelnego wodza wojsk cesarskich, zastał tu elektor trzech saskich książąt, krewnych swoich, Hermana i Ludwika, margrabiów badenskich, ks. Waldecka, generała bawarskiego Degenfelda, generałów Caprara, Leslęgo, Rabatę, Gondolę i hr. Salmes. Było i młodzieży sporo, którzy zabawiali się z Fanfanikiem „nie szcędując mu komplementów”. Pomimo silnego kataru i bólu głowy, był król duszą tego świetnego zgromadzenia, aumiejąc łączyć majestat królewski z nieudaną wesolością, pozyskał od razi szacunek dostojnych gości. Do godziny ósmej trwała rada wojenna. Nieznane są uchwały, jakie na tej radzie zapadły. W jednym dyaryuszu czytamy, że „król wzięł sobie pracę kredensowania na tej wojnie”, być więc może, że na tem zgromadzeniu zaszła scyssa między królem a elektorem saskim, którą Dyakowski tak opowiada: „... Król prezentował mu ordynans cesarski, iż w komendzie królewskiej zostawać mają. Co przez politykę przyjęli, ale nie sercem, bo najbardziej obstawał i kontrował książę Saski, N. Augusta II ojciec, dając tę polityczną rację, że co po tem azardować się osobie królewskiej i w takie się niebezpieczeństwo wdawać, a uchwaj Boże przegranej, toby nieprzyjaciel większą górę wziął, że w okazyi był sam król *in persona*, komendował wojsko a przecież przegrał. A tak choćbyśmy przegrali, to nieprzyjaciel rzeczcie, jest jeszcze cesarz i król polski, i bę-

dzie przynajmniej osoby, jeżeli nie wojska appendował. A że się to *consilium* długo w noc przewlekło, dlatego zalimitowaną była sessya nazajutrz i elektorowie z generałami do swego obozu odjechali.

Na drugi dzień przyjęta została komenda królewska. Królowi należał zaszczyt naczelnego dowództwa nie tylko z powodu godności królewskiej, nie tylko z powodu geniuszu wojennego, w całym świecie znanego i sławionego, ale także na mocy układu z cesarzem 31 marca zawartego, który temu z panujących przynajmniej naczelnemu dowództwu, który w obozie będzie obecnym. Między królem a ks. Lotaryńskim od pierwszego spotkania jak największą panowała harmonia. Książę sam dzielny dowódzca, choć bardzo skromny — umiał uznać i ocenić doświadczenie i geniusz wojenny króla, a jako wierny sługa swego władcy, jako żołnierz, przywykł do bezwarunkowego posłuszeństwa, nie mógł zaprzagnąć przeważniejszego wpływu na tok wojny, ale zawsze i wszędzie wiernym był wykonawcą; król zaś chętnie przyjmował rad jego, gdy mu się dobrą wydała.

„Z księcia Lotaryńskiego jestem niewymownie kontent — pisze król do żony swojej — *il en use fort bien avec moi et c'est un fort honeste homme et homme de bien, et il entend le mestier de la guerre plus que les autres*. Sam odbiera zawsze odemnie parol... Elektor saski i bawarski byli z początku z nami obcy, teraz jakośmy się zaczęli zbliżać ku nieprzyjacielowi, nie. Sami zawsze parol odemnie odbierają i dziesięć czasem razy pytają, jeśli jeszcze czego nie rozkaże. Sasaki poczyli człowieka, którego sereu nie masz zdrady. Kawalerów kilku mają przy mnie dla odbierania ordynansów. Ale powróćmy do naszego opowiadania. Po naradzie wojennej, rozjechali się wodzowie do swoich wojsk. Elektor saski przenocował w Hendersdorfie, podczas gdy wojsko jego z po-

wodu ciągłej słoty dopiero w Maissau się znajdowało. Król zaś, strudzony i nieco chory, udał się z podskarbin nadwornym Modrzejewskim, starostą łuckim Miączyńskim i z synem do komnaty sypialnej, aby się snem pokrzepić do dalszych trudów.

W sobotę deszcz ustał. Ciemno jeszcze było a w cichej pracowni skrzypiało już pióro pod ręką króla. Pisał list do Marysieńki. O ósmej chciał się król aż pod most wiedeński pomknąć, aby zbadać teren, ale znowu zaczął deszcz padać i nie pozwolił mu wykonać powziętego zamiaru. W towarzystwie obu hetmanów pojechał tylko do Tulnu, aby obejrzeć most, przez który miało się wojsko przeprawiać. Jedni podziwiali olbrzymie to dzieło, inni z trwogą o zbliżającym się dniu bitwy myśleli. Król innemi zajęty był myślami. On zastanawiał się nad nieudolnością Wielkiego Wezyra. „Kto z was — rzekł król do otaczających go wodzów — mając armię dwięcietyścianą, dozwoliliby, aby pięć mil od obozu tak olbrzymi dla nieprzyjaciela zbudowano most? Zaiste ten człowiek nie posiada żadnych zdolności wojskowych”. — Od kilku tygodni panował nadzwyczajny ruch na równinie tulneńskiej. Jedni wyrąbywali drzewa w pobliskich lasach, inni ciosali belki, które na wozach i karach na brzeg Dunaju zwożono. Za pomocą silnych ankrów łączono belki — powstawały tratwy; wpuszczano je do wody i przytrzymywano kotwicami, aby ich woda nie uniosła. Grubemi belkami i powrozami wiazano pojedyncze tratwy i posuwano ku przeciwnemu brzegowi. Sam książę czuwał nad tą pracą, a ni raz trąbka bojowa powoływała go od brzegu do walki z pładrującymi w pobliżu Tatarami i Turkami. Już wojsko polskie do Oberhollbrunn dotarło, trzy mile od Tulnu a most jeszcze nie był gotowy. Przyspieszono więc pracę. Tysiące rąk dniem i nocą wśród deszczu i burzy pracowało się

ści podgórze karpackiego chów owiec więcej rozpowszechniony i większa się w kierunku wschodu. Najwięcej owiec włościennie utrzymują w powiecie kossowskim, gdzie najmniej zamożni mają około 5 sztuk, najzamożniejsi do 100 sztuk.

Jednakże, czemże są te cyfry w porównaniu z ogromnymi obszarami pastwisk, na których krocie owiec mogłyby znaleźć dostateczne wyżywienie?

Piękne i wielkie pastwiska można tam urządzić i czerpać pełnymi garściami zyski, do czego jeszcze sprzyja niska cena ziemi, bo w powiatach Podgórze zachodniego przeciętno wypadła cena hektaru ziemi najniższa 87 zł., średnia 165—329, najwyższa 477 zł. Za pastwiska zaś najniższa 32 zł., średnia 72—117, najwyższa 302 zł.

Mamy więc i my naszą Kalifornię, tylko nie zawsze chęć mamy do pracy na seryo.

(C. d. n.)
STANISŁAW SKRZYŃSKI.

Wiedeń, 11 września. (*Telegram Gazety Lwowskiej*.) Na wczorajny targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 2.891 sztuk wołów, między temi galicyjskich 820, węgierskich 1.867, niemieckich 204. Ogólny przypędzono 261 sztuk mniejszy niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był ożywiony. Wszystko sprzedano. Ceny wyższe o 1 zł. Płacono za woły galicyjskie opasowe po 63—67 50 zł., za woły z pastwiska po 56—62 zł.; węgierskie po 57—62 zł., towar przedni 63—67 zł.; za woły niemieckie 55 do 67 zł.; za krowy po 60—65 zł., za buhaje po 52 do 58 zł. za 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan odwiedził w zeszłą sobotę przybyłych do Wiednia w powrocie z Frohsdorfu księcia Roberta Parmy i hr. Bardi i zabawił w ich apartamentach 20 minut.

Wczoraj wieczorem Najj. Pan miał wyjechać do Gödöllö i powrócić d. 12 do Wiednia, w celu zaszczytowania Swoją obecnością uroczystości poświęcenia nowego ratusza. Tego dnia odbędzie się na czesie króla Alfonsa wielki obiad galowy. Wieczorem uda się Monarcha wraz z królem Alfonsem na wojskowe manewra do Morawy. Dnia 13 wieczorem powrócą obaj Monarchowie do Wiednia.

Najj. Pani i Najd. Arcyksiężniczka Walerya, które przebywają obecnie w Mürzsteg, udadzą się, według dotychczasowych dyspozycji, d. 18 b. m. na dłuższy pobyt do Gödöllö.

Ciągle jeszcze odbieramy doniesienia o uroczystościach w różnych stronach naszego kraju, z powodu radosnego wypadku w Rodzinie Najd. Cesarzewicza.

Z Grybowa piszą, że po nabożeństwie odprawionem w kościele parafialnym, prezes rady powiatowej w imieniu reprezentacji powiatowej i miejscowy proboszcz imieniem duchowieństwa, składali na ręce starosty najgłębsze swoje życzenia a zarazem wyrazy lojalności, wierności i przywiązania dla całej Najdostojniejszej Dynastji. W Kolbuszowy odbyło się d. 9 b. m. solenne nabożeństwo, poczem władze rządowe, autonomiczne i duchowieństwo składały na ręce kierownika starostwa najlojalniejsze życzenia. Po wszyskich też kościołach parafialnych całego powiatu odbyły się modły dziękczynne. Z Bieczu donoszą, że tam oprócz nabożeństwa d. 4 b. m. urządzono tegoż dnia wieczorem świetną iluminację.

Dzienniki wiedeńskie podają dzisiaj w streszczeniu mowę, wypowiedzianą przez dr. Riegera w czasie uroczystości, urządzonej w Pardubitz na uczczenie pamięci Veverków, wynalazców pług. *Presse* uważa mowę tę jako stanowcze wypowiedzenie wojny stronictwu młodoczeskiemu. Dr. Rieger powiedział między innymi: „Nie wolno nam sił ludu naszego nadużywać do nierozważnych i szkodliwych przedsięwzięć; nie powinniśmy zapominać, że mamy obowiązki wobec całej naszej ojczyzny, że mamy obowiązki wobec naszych niemieckich współobywateli, że jesteśmy członkami jednego wielkiego państwa, że ciężą na nas także obowiązki wpływające ze stosunku naszego do innych ludów, z którymi jesteśmy związani i z których pomocą możemy osiągnąć cele wytknięte. Najdużą się tacy pomiędzy nami, którzy sądzą, że opozycja najlepszym jest środkiem i że najlepiej jest zabawiać się w opozycję! Nie zaprzeczam, że opozycja jest niekiedy po-

trzebna, alez wszystko na świecie ma swoją granicę, więc i opozycja. Może ona być tylko środkiem dla osiągnięcia pewnego celu, a skoro nabraliśmy przekonania, że nietylko na drodze opozycji, lecz na innej drodze możemy oddać usługi ojczyźnie, byłoby największym nierozsądkiem trwać w opozycji. Wszystkie nasze czynności muszą mieć na oku dobro i pomyślność narodu.“ Gdy mowca skończył, z tysiąca piersi wydobył się okrzyk: „Niech żyje nasz przewodca, dr. Rieger!“ Po południu odbył się bankiet, w którym wzięło udział około 300 osób. Dr. Rieger był bezustannie przedmiotem najserderczniejszych owacyj. Wśród bankietu odczytano mnóstwo telegramów, między innymi także od namiestnika Krausa.

W Bernie odbyła się przedwczoraj wspaniała uroczystość kościelna, z powodu dwuwiekowego jubileuszu odsieczy Wiednia. Na nabożeństwie byli obecni: Namiestnik, wszystkie władze cywilne, generałicya z głównodowodzącym gen. Vlasiusem na czele, korpus oficerów, burmistrz i reprezentacya miejska itd.

Pol. Cor. zamieszcza następujące ostrzeżenie: W ostatnich czasach mnożą się skargi, że niesumienni agenci w prowincjach austriackich nakłaniają do wychodźstwa do Texas, pod pozorem, że kosztą podróży zostaną wychodźcom zwrócone w Hamburgu albo w innym jakimś mieście portowem. Nieszczęśliwi, którzy stali się ofiarami tych agentów, sprzedawszy na podróż całe swoje mienie, przekonywują się przybywszy na miejsce, że zostali oszukani, i w najokropniejszy niedostatek i nędzę podadają. Zdarzyło się to niedawno pewnemu ślusarzowi z Jasta w Galicyi, który z żoną i dwojgiem dzieci uległ namowom podobnych agentów. Ci zaś nie poprzestają na osobistej agitacji, lecz starają się za pośrednictwem druku cel swój osiągnąć. Rozpowszechniają oni mianowicie pomiędzy ludnością broszurę pod tytułem: „Texas, jako cel podróży“, napisał Siemeriny, redaktor wolnej prasy w San Antonio“. Broszura ta wydana została w języku niemieckim i czeskim. Należy przeto ostrzeżać ludność, by nie dawała posłuchu tym kłamliwym namowom, które doprowadzić ją mogą do najstraszliwszej nędzy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Zagrzeb, 10 września. Dzisiejsza noc przeminęła spokojnie, miasto ma dzisiaj zupełnie zwyczajną fizyognomię. Obywatele przyjmują na siebie dobrowolnie obowiązek niedopuszczenia zbiegowisk i utrzymywania porządku. Stwierdzono, że ostatnie nieporządki nie miały nic wspólnego z rokoszem i były wywołane przez motłoch uliczny. Postępowanie wojska jest pod każdym względem ludzkie i łagodne. W skutek doniesień z prowincji, wysłano wojska do kilku miejscowości. W całym kraju wstrzymano egzekucję podatków. Tym sposobem spodziewają się najłatwiej przeprowadzić częściową pacyfikację. W celu powstrzymania dalszych ekscesów przeciw współobywatelom żydowskiemu, ustanowiono z ramienia obywatelstwa dla każdej ulicy osobnych komisarzy, którzy mają kontrolować po domach obcych mieszkańców i bezzwłocznie interweniować, gdyby zachodziły pewne podejrzenia poszlaki. Spodziewają się, że tym sposobem winni zostaną wysłędzeni, a przynajmniej uda się położyć stanowczo tamę dalszym zaburzeniom. Dzisiaj już dowiedziona jest rzeczą, że obcy agitatorowie, rozdzielając pieniądze i wydając podburzające hasła, wywołali przedwczorajsze skandale.

Wczorajsze starcie pomiędzy chłopami i żandarmami w Vraben i Stannjvacu przypisują nieszczęsnemu nieporozumieniu. Włościanie powracając w stanie nieco podochoconym do domów, wydali okrzyk na pomyślność ojczyzny, a uczynili to bez żadnego złego zamiaru. Zandarmi jednakże, w skutek niewytłómaczonego nieporozumienia, sądzili, że tłum chce rzucić się na nich, dali więc ognia, przy czem ranili ciężko trzech chłopów, a wielu lekko. Zarządzono dochodzenie sądowe.

Dzisiaj wysłano oddział huzarów do Waradynu, z kąd doniesiono o zaburzeniach.

Zurich, 10 września. Na wczorajszym wiecu robotników szwajcarskich rada związkowa uchwaliła dać impuls do przedłożenia innym państwom propozycji w celu wprowadzenia międzynarodowej ustawy fabrycznej.

Odessa, 10 września. Wysłano parowcem do Władystoku 20 oficerów i 800 szeregowców, w celu skompletowania tamtejszych załóg.

Libawa (w Kurlandji) 10 września. Wyśledzono morderców barona Noldego. Są nimi dwaj chłopci.

Dorpat 10 września. W nocy z soboty na niedzielę podłożono ogień w piwnicy gmachu uniwersyteckiego służącej na skład drzewa. Znalaziono tam papier i watę nasączoną naftą. Ogień dostrzeżono nim zdolał się rozszerzyć. Oprócz tego na kilku innych punktach Dorpatu usiłowano podłożyć ogień.

Wiedeń, 10 września. Odsłonięcie tablicy pamiątkowej na Kahlenbergu odbyło się w sposób uroczysty przy udziale całej rady miejskiej, przedstawicieli wojska, władz, potomków bohaterów z r. 1683, artystów, dziennikarzy, chóru śpiewaków, i t. d.

Po nabożeństwie, odprawionem w kościele na Kahlenbergu udało się całe zgromadzenie przed kościół i tutaj burmistrz miał mowę, w której podniósł wypadki i bohaterskie czyny z r. 1683. Mowca wypowiedział w pełnych zapału słowach, iż ludy austriackie pragną na zawsze być połączone węzłem nierozdzielalnym z przesławną Dynastją Habsbursko-Lotaryńską. Niechaj Bóg błogosławi, strzeże i ochrania Najjaśniejszą Dynastję Habsbursko Lotaryńską! Niechaj żyje panujący nam szczęśliwie Najj. Cesarz i Król! Niech żyją wszyscy członkowie Najd. Domu cesarskiego!

Zgromadzeni wydali trzykrotny okrzyk.

W czasie odsłonięcia tablicy stworzyszenie śpiewaków zaintonowało hymn uroczysty; z możdierzy dawało salwy.

Serajewo, 11 września. Wspólny minister Kallay przybył tu wczoraj wraz z swoją małżonką i szefem sekcji Meremem. Na dworcu kolejowym powitał go generał baron Appel, i naczelnicy różnych władz rządowych.

Kraków, 11 września. (*Tel. prywatny*.) Nabożeństwo żałobne za Króla Jana i poległych pod Wiedniem odbyło się na Wawelu dziś o godzinie dziewiętej rano. Po nabożeństwie, deputacje gmin złożyły wieńce na sarkofagu Sobieskiego w grobach królewskich. O 11 nastąpiło otwarcie wystawy zabytków Sukiennicach. Marszałek krajowy w przemówieniu swem podniósł cywilizacyjny i europejskie znaczenie odsieczy wiedeńskiej. Po nim przemawiał profesor dr. Zoll prezes komitetu urządzającego wystawę; przedstawił w jaki sposób powstała myśl urządzania tej wystawy, podniesiona przez ks. Zuzannę Czartoryską, i skreślił historyczny przebieg działalności tego komitetu. Nastąpiła przerwa, w czasie której obecni dygnitarze zwiedzają wystawę.

Celowiec, 11 września. Trzy bataliony pułku 7 wymaszerowały dzisiaj do Kroacyi.

London, 11 września. Irlandczycy poszlakowani o udział w znany zamach dynamitowym w Glasgowie zostali odesłani przed ławę przysięgłych.

Lord-kancelerz dla Irlandji um arł.

Kraków, 11 września. (*Tel. pr.*) Komitet Mickiewiczowski uchwalił ostatecznie, że pomnik poety stanąć ma na rynku głównym. Za rynkiem głosowało dwunastu członków komitetu, między którymi pp. Kozmian, Popiel, Sokołowski, Łuszczkiewicz. Za wnioskiem, aby pomnik Mickiewicza stanął koło uniwersytetu, głosowało ośmiu członków, a między innymi pp. Mayer, Tarnowski, Łepkowski.

Wiedeń, 11 września. *Wiener Ztg.* ogłasza nominację Rady Dworu Loebła na Wiceprezydenta Namiestnictwa we Lwowie.

Wiedeń, 11 września. (*Tel. pr.*) *Wiener Ztg.* ogłasza, że radca Namiestnictwa we Lwowie, dr. Orlecki, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stan spoczynku, otrzymał tytuł i charakter radcy dworu.

Kontrolor zakładu karnego dla mężczyzn we Lwowie Paraskowich został mianowany zarządcą, zaś dr. Julian Czesnak lekarzem zakładu karnego dla mężczyzn w Stanisławowie.

Grae, 11 września. (*Tel. prywatny*.) Namiestnik Styrii upomina w wydanem obwieszczeniu przed udziałem w zaburzeniach i wzywając przelożonych gmin, aby starali się utrzymać porządek, gdyż w przeciwnym razie władze byłyby zmuszone uciec się do środków jak najenergicznych.

Berlin, 11 września. (*Tel. pr.*) *Kreuz Ztg.*, wspominając o artykule Katkowa w *Mosk. Wied.*, występującym nieprzyjaźnie przeciw Austrii, pisze, że łatwo ztąd powziąć przekonanie, co o pewnym, a do Niemiec skierowanym pokojowym artykule tego organu sądzić należy, gdy wierny sprzymierzeniec cesarstwa niemieckiego został w ten sposób najnieprzyzwoiciej zaczepiony.

Petersburg, 11 września. (*Tel. p.*) Potwierdza się wiadomość, iż minister Giers uda się wkrótce za granicę dla odwiedzenia swojej chorej córki. Jedyne zdaje się być nieprawdziwą wersja, jakoby p. Giers miał zamiar udać się do Włoch, gdyż córka jego przebywa obecnie w Szwajcaryi.

Rzym, 11 września. *Moniteur de Rome* ogłasza pismo Papieża z d. 30 sierpnia do arcybiskupa wiedeńskiego, wydane z powodu uroczystości jubileuszowych. Papież pochwała kler austriacki za to, iż zamierza wziąć udział w uroczystościach, stwierdza, że oswobodzenie Wiednia zawdzięczać przede wszystkim należy gorliwości papieża, działającego w porozumieniu z książętami chrześcijańskimi. Papież przesyła wreszcie błogosławieństwo Monarsze austriackiemu, Najdost. Jego Domowi i całemu państwu.

Casamicciola 11 września. Zeszłej nocy dało się tu czuć lekkie trzęsienie ziemi, połączone z hukiem. Rano trzęsienie było silniejsze i dochodziło aż do brzegów morza.

Paryż, 11 września. Ambasador chiński wyjechał do Londynu, z kąd powróci z końcem bieżącego tygodnia.

Parowiec *Aveyron* odpłynął z Tulonu do Tonkinu z 600 żołnierzami i 6 działami. Wszystkie dzienniki domagają się wysłania dalszych posiłków do Tonkinu.

Temps nie pojmuje, jak można doradzać Francji, aby wstrzymała wysyłanie dalszych posiłków. Rokowania w żadnym razie nie mogą powstrzymać walki z bandami, które wymordowały żołnierzy francuskich. Dyplomaci chińscy nie mogą pertraktować w imieniu czarnych sztandarów, bez przyjęcia na siebie odpowiedzialności za czyny przez nie popełnione.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowicki

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI

Porcelany, Szkła i towarów mieszanych

We Lwowie, ulica Trybunańska 1. 6.

Założony w roku 1845.

poleca:

Chińskie srebro

Noże widelce, łyżki i łyżeczki.
Nożyki i widelczyki itd. także mam i w futerałach (e t u i).

Zmiana lokalu.
Z dniem 15go lipca przeniesiony został **MAGAZYN sukien damskich** **JÓZEFINY DĄBROWSKIEJ** z placu Halickiego 1. 14, na **plac Maryacki 1. 8,** dom księcia Ponińskiego, róg wałów Hetmańskich, naprzeciw hotelu Langa. (5757 7-12)

Dr. A. Majewskiego
Zakład wodoleczniczy we Lwowie (w Kisiełce)
otwarty przez cały rok
przyjmuje chorych z zupełnym zapewnieniem i **dochodzących** do kuracji, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny popołudniu pod nadzorem lekarza. (3113 50-2)

Sezon 1882/3.
Chińsko-Rossyjska HERBATA.
Zupełnie świeży transport poleca handel
Karola Ballabana
ulica Halicka, pod „Złotym kogutem” we Lwowie.

Izydora Ostrowska, nauczycielka **spiewu,** wiadomia osoby interesowane, że z dniem 15go b. m. rozpoczyna naukę spiewu. Zgłoszenia przyjmuje od 1go b. m. w mieszkaniu p. Mich. Ostrowskiej, nauczycielki muzyki, Rynek 1. 26, II piętro. (5908 2-4)

Kandydat notaryalny z prowincyi, z praktyką adwokacką i należytą rutyną, poszukuje posady koncypienta. — Zgłoszenia przyjmuje administracja „Gazety Lwowskiej.” (6076 1-6)

Dzierżawa.
Dwa folwarki przy kolei Jarosław-Sokal, pojedynczo lub razem, à 400 morg. każdy, są do wdzierżawienia na lat 12. Warunki i bliższe szczegóły zasięgnąć można od Zarządu dóbr Oleszyce-Zapalów, w Oleszycach. (5706 5-6)

The Purgatif-Chambard
ZIÓŁKA PRZECZYSZCZAJĄCE
Pana **CHAMBARDA** w Paryżu
W skład których wchodzi wyłącznie rośliny i kwiaty, stanowią środek przeczyszczający, najprzejmniejszy i najtańszy. Osoby, bez różnicy płci i wieku, mogą go zażywać bez odcierania się od zajęć. Użycie ich oswobodzi od **zastęgnięcia i żółci,** które się od czasu do czasu skupiają w żołądku; utrzymują one stolec wolny, podniecają funkcje trawienia i cyrkulację krwi ułatwiają. Własności te sprawiają, że użycie ich skutkuje pomyslnie przeciw **zawrotom głowy, migrenom, mdłościom, biciu serca, niestrawnościom, zatwardzeniom i wszelkim dolegliwościom, pochodzącym z zastęgnięcia kiszek lub żołądka.**
We LWOWIE w aptekach: pp. K. MIKOŁASCHA, NAHLIKA i KRZYŻANOWSKIEGO etc. (3699 9-18)

WINOGRONA kuracyjne
wysyła codziennie z własnej winnicy, świeżo z drzewa zerwane, tak kuracyjne jakoteż stołowe, w umyślnie do tego praktycznie urządzonej, lekarskiej koszarach 5—8 kigr. a to:
WINOGRONA stołowe, klg. po 30 ct. muszkatelowe, „ „ 45 ct. franco do każdej stacyi pocztowej austriackiej monarchii
Ludwik Reschofsky,
właściciel winnicy **Tolosva,** obok Tokaju. (5934 2-4)

1/2 kilo Congo cesarskiej	złr. 2.20
1/2 kilo Familijnej	złr. 3.20
1/2 kilo Melang de Moskau	złr. 4.20
1/2 kilo Melang Imperial	złr. 5.20
1/2 kilo oryginalny, opakowany Souchong	złr. 4.—
1/2 kilo wysmienitych wysiewek własnych	złr. 1.70 (5831 4-2)

A. Halski
HANDEL ŻELAZNY
we LWOWIE, Halicka 1. 20
poleca

Wszelkie potrzeby **kuchenne** i domowe. **Naczynia** żelazne i blaszane, emaliowane.
Wielki wybór wszelkich **wyrobów nożowniczych** z fabryk angielskich i innych pierwszorzędnych.
Narzędzia rzemieślnicze. Dłuta angielskie **rzeźbiarskie.**
Przybory i ozdoby do robót piłęzkowych.
Wyroby słynnej fabryki Berndorferkiej z chińskiego srebra i alpako- we, j. t. łyżki, łyżeczki i t. p.
Największy wybór we Lwowie
Samowarów prawdziwie rossyjskich w cenach bardzo niskich.
Kuchni naftowych z powodu swej praktyczności niemal powszechnie za granicą używanych, po złr. 3, 4, 5, 50, 7 zł.
Wienców grobowych blaszanych, najtrwałszych i gustownych, od 90 cent. do złr. 5, zaś z kwiatami porcelanowemi od złr. 4.50 do 12 złr.
Wyborna **Herbata** chińska z tych samych składów co Orłowa w Warszawie, w cenach po zł. 2, 3, 4 i 5 za 1/2 kilo. (5188 1-24)

Francuskie Sznurówki
najlepszego kroju po zł. 2.75 — 4 — 5 i 6
poleca nowo urządzony handel **plócien i bielizny**
JANA RIEDLA
we LWOWIE, plac Maryacki 1. 6

W nowo otworzonym składzie **żelaznych krzyżów nagrobkowych** z własnej pracowni, lakierowanych i złoconych, poczawszy od 4 złr. i wyżej, sprzedaje
A. PAULO
malarz sztyldów i lakiernik
ul. Słusarska 1. 3 (Chorażczyzna) WE LWOWIE. (4190 13-2)

Kawy surowe
po najniższych Eu-gros cenach, w workach po 4^{1/2} kilo prawdziwej zawartości (nie brutto 5 ko. za netto) franko i z opakowaniem, za pobraniem:

Rio, najlepszy gatunek, silna	3 zł. 25 ct.
Domingo, bardzo smaczna	3 „ 60 „
Santos, najprzed. bardzo silna	3 „ 75 „
Java, blade-ziel., bar. piękna i silna	4 „ 10 „
Cuba, ciemno-ziel., najprzed.	4 „ 45 „
Java II, złoto-zółta, przed. łag	4 „ 20 „
Java I, złoto-zółta, najprzed.	4 „ 60 „
Perłowa Mocca, najlep. gat. bardzo przednia	4 „ 75 „
Ceylon, najprzed. gatun., nieb. zielona	5 „ 30 „
Perłowa Ceylon, najprz., silna	5 „ 40 „
Menado, najprzedn. w smaku łagodna	5 „ 85 „
Mocca, praw. arabska, bardzo aromatyczna	6 „ 45 „

Kawy palone, szczególnie opakowane, w workach po 4^{1/2} kilo netto:
Hamburska mieszanina silna, przednia 5 zł. 25 ct.
Wiedeńska mieszanina, silna, najprzed. 6 zł.
Proszę się nie dawać ludzi może tańszą ceną konkurentów, gdyż towar podległego gatunku. Próbkę celem porównania franco.
Robt. Kap-herr, Hamburg.
Renoma mojej firmy ręczy za sumienną usługę. (5498 4-18)
H. 04769.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
L. 6685. (5966 2-3)

Jarmark na konie.
W mieście **Tarnowie** (stacyi kolei żelaznej) odbędzie się słynny z ilości i doboru koni rasy najpoprawniejszej drugi tegoroczny jarmark na konie dnia 24 września 1883 i następujących.
Tarnów, 12 sierpnia 1883.

Koncesjonowana przez kr. Rząd węgierski
Loterya Kincsem
węgierskiego klubu jeździeckiego (Jockey Club) w Buda - Pestzie.
Ciągnięcie pod kontrolą rządową rozpocznie się
dnia 22 października 1883.
Łość losów wygranych **10.000**

mianowicie	1 na	50.000	złr.
	1 „	20.000	„
	1 „	10.000	„
	1 „	8.000	„
	1 „	6.000	„
	1 „	5.000	„
	2 po	4.000	„
	3 „	3.000	„
	5 „	2.000	„

i t. d.
Los kosztuje tylko 1 zł. w. a.
i jest do nabycia w Administracyi „Gazety Lwowskiej”. Na prowincyi za przesłaniem **1 zł. 15 ct.,** z których 15 ct. przypada na porto i rekomendację przesyłki.

Kawy eksport.
Moja od lat bardzo zaszczytnie znaną z najwyborniejszych i bardzo aromatycznych kaw najprzedniejszą (5481 8-20)
Hamgurską mieszaninę wysyłam teraz po **4 złr. 92 centy.**
Oprócz tego zalecam:
dobrą **Santos** po 3 złr. 78 ct.
najlep. **Campinas** po 4 złr. 17 ct.
najprzed. **Perłowa kawa** po 4 złr. 80 ct.
najp. **żół. Jawe** po 5 złr. 40 ct.
najprzed. **Portorico** po 5 złr. 63 ct.
najwyżm. **Jawe** po 5 złr. 89 ct.
wysmien. **Ceylon** po 6 złr. 34 ct.
w pocztowych pakietach 4^{1/2} kilo wagi bez opłaty pocztowej za pobraniem
Wilh. Gilberg w Hamburgu.

Największy skład fabryczny najlepszych
Płócien i bielizny
oraz perkali, szirtingów, franek, pończoch, skarpetek, krawat i t. p.
poleca po cenach stałych
we Lwowie, ul. Karola Ludwika 1. 3
Magazyn Schayerów.
(5906 3-2)

KANTOR WYMIANY
c. k. uprzyw. galic. akeyjnego
BANKU HIPOTECZNEGO
kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszymi
5% LISTY HIPOTECZNE,
jako też
5% Premiowane Listy Hipoteczne,
które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — są w tymże kantorze do nabycia.
Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (4438 22 -2)